

fremstille Lovforslag desangaaende, og denne Indstilling skal jeg tillade mig at anbefale til Vedtagelse.

Andragende Nr. 7 er fra Dansk Fiskeriforening og angaar en snarlig Løsning af Vestkysthavnespørgsmaalet. Denne Sag har tidligere været fremme under Behandlingen af de til Landstinget indsendte Andragender, nemlig i Rigsdagssamlingen 1907—08, og Tinget vedtog da at henvise Spørgsmaalet om Anlæg af een eller flere Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst til Undersøgelse og Overvejelse af Ministeren for offentlige Arbejder, efter at denne under Forhandlingerne i Tinget havde erklæret, at det var et af de vigtigste Spørgsmaal, der overhovedet forelaa for Ministeren. I Samlingen 1909—10 tillod jeg mig under Forhandlingerne om Finanslovsforslaget at minde om Sagen, og den daværende Trafikminister svarede da, at de finansielle Forhold for Tiden gjorde det umuligt at tage Sagen op til Løsning, og i den Betragtning maatte man jo give ham Ret. Med Hensyn til Sagens store nationaløkonomiske Betydning skal jeg ved denne Lejlighed indskrænke mig til at henholde mig til tidligere Udtalelser af mig her i Tinget. Det vil formentlig ogsaa være overflødigt at gentage disse, da der nu sikkert er en almindelig Erkendelse til Stede af, at der her foreligger en betydelig Statsopgave, der bør løses. Naar man ikke er naaet videre, end man er, er det sikkert ikke af Mangel paa Forstaaelse af Sagens Betydning, men alene af Hensyn til Statens vanskelige finansielle Forhold i de senere Aar og de store Summer, Anlægene vil koste, foruden maaske ogsaa i nogen Grad paa Grund af den Mangel paa Enighed, der hersker mellem de interesserede om Anlægsstederne. Man kan dog ikke vedblive at skyde denne Sag til Side, naar det maa erkendes, at den er overkommelige Ofre værd, og det tror jeg ikke, man vil bestride. Vel evner Staten ikke paa een Gang, naar Gennemførelsen af andre berettigede Formaal ikke skal sættes til Side, at udrede saa store Summer, som der her vil blive Tale om, men det vilde i alt Fald kunne ske saaledes, at Udgifterne fordeles paa en længere Aarrække. Der bør dog ske en Begyndelse, og Regeringen har i øvrigt vist, at den deler denne Opfattelse, idet den for ikke ret længe siden i Folketinget har fremsat et Lovforslag om det i Andragendet først nævnte Anlæg: en mindre Havn indenfor Thyborøn-Udløbet. Dette er i alt Fald et Skridt til en Begyndelse, som der for

saa vidt er Grund til at paaskønne, og man kan ikke med Rimelighed forlange, at Regeringen i den korte Tid, den har siddet, skulde have tilendebragt de omfattende Undersøgelser og Overvejelser, som denne store og vanskelige Sag kræver saavel i finansiell som i teknisk og lokal Henseende. Man kan i Øjeblikket ikke med Føje kræve mere, end at Sagen gøres til Genstand for videre nøje Overvejelse og Undersøgelse, og at dette er Regeringens alvorlige Villie, er der formentlig ikke Grund til at betvivle. — Det Lovforslag om Anlæg af en Fiskerihavn ved Thyborøn, som er fremsat af Regeringen i Folketinget, omfatter tillige Uddybning og Sikring af Kanalforbindelsen mellem Limfjorden og Vesterhavet. Gennemførelsen af denne Foranstaltning vil være af meget stor Betydning ikke blot for Fiskeriet, men tillige for Søfart, Landbrug og Handel i den største Del af det betydelige Limfjords-Opland ved at tilvejebringe Muligheden for en direkte Skibsfart fra Limfjorden Vest ud, hvortil der selvsagt knytter sig betydelige Interesser for alle de nævnte 4 Hovederhverv. Det paaskønnes derfor ogsaa af alle de interesserede, at den højtærede Minister har imødekommet de indtrængende Ønsker, der er rettede til ham fra de paagældende Egne, ved at fremsætte det nævnte Lovforslag i Folketinget, og man haaber nu, at det vil blive fremmet og gennemført i denne Rigsdagssamling. — Jeg skal tillade mig at anbefale Udvalgets Indstilling, der er i Overensstemmelse med tidligere Vedtagelser her i Tinget, at Andragendet, som før nævnt, henvises til Ministeren for offentlige Arbejder.

Rambusch: Jeg vil gerne knytte en kort Bemærkning til det ene af de foreliggende Andragender, nemlig det, som den ærede Ordfører nu sidst omtalte, Andragende Nr. 7, og særlig dettes Punkt 4: „At der i Ringkøbing Fjord, naar dens Udløb er sikret, foretages de nødvendige Foranstaltninger til Udløbets Udnyttelse for søgaaende Vesterhavsfiskeri“. Jeg skal minde om, at vi havde den store Sag angaaende Ringkøbing Fjords Udløb og dens Sikring for her i Tinget for omtrent to Aar siden, og at jeg den Gang gjorde mig til Ordfører for et Forslag, der fremkom fra privat Side. Hvis man den Gang — hvad man nu bitert maa fortryde ikke at have gjort — havde hørt paa, hvad jeg fremsatte, vilde man med en ganske lille Merudgift have haft en saa godt som fuldstændig Løsning